



K.K.T.C

YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ

FEN-EDEBİYAT FAKÜLTESİ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BÖLÜMÜ

Mezuniyet Çalışması

1958-74 Dönemine ait

Kıbrıs'ta Yaşanmış Canlı Olaylar

Danışman

Doç.Dr. Bülent YORULMAZ

Hazırlayan

Fatma ÖZERTAŞ

LEFKOŞA 2000

İÇİNDEKİLER

- 1- Orhan Albay'ın yaşıntısındaki Kıbrıs
- 2- Kıbrıs harekatı niçin 1974'te oldu ve daha önce olmadı
- 3- Harekat başladıığında buna ne kadar inanıyordum?
- 4- 1974 Kıbrıs Harekatında yaşadıklarım
- 5- Savaş anında düşündüklerim
- 6- Savaş başladıığında uçaktaki endişelerimiz
- 7- İkinci barış harekatı

ÖNSÖZ

1958/1974 yılları arasında yaşanan canlı anıların toplanması mezuniyet çalışması olarak verildiğinde, aklıma ilk olarak bir askerin anılarını toplamak fikri gelmiştir. Ben de bu fikirden yola çıkarak bu yıllar arasında yaşamış ve hareketi bizzat asker olarak yönetmiş bir Albay'ı tercih ettim.

Sn. Albayın anılarını yazarken toplanan kronolojik olarak yazmayı seçtim. Bu şekilde yazmayı tercih etmemin nedeni ilerde bu konuda bir arşiv oluşturulursa hem canlı tanıkların yaşadıklarının, onlara saygı için belgeler halinde korunmasını sağlamaktır.

Bana bu çalışmada değerli anılarını anlatarak yardımda bulunan Sn. Orhan Ceylan Albay'a sonsuz teşekkürlerimi bildiririm.

Ayrıca bize bu fırsatı vererek geçmişimizi ve savaşın acı izlerini taşıyan insanları yakından tanımamızı sağlayan, gerçekleri farklı bir açıdan görmemizi sağlayan değerli Hocamız Doç. Dr. Bülent YORULMAZ'a teşekkürü bir borç bilirim.

ORHAN CEYLAN'IN ANILARI

Yaşantımda Kıbrıs'ın çok önemli bir yerinin olması sadece burada yaşadığım savaş yıllarından dolayı değildir.

Kıbrıs'ı henüz orta okul çağlarında iken 1957 yıllarında öğrendim. Bizi ellerimizden tutarak miting alanlarına götürürlerdi; "ya taksim ya ölüm" naralarıyla seslerimiz kısılcaya kadar bağırdık. O zamanlar belki pek bir şey anlamıyorduk ama milli heyecan ruhumuzu bir kasırga gibi eziyor, izlerini kazıyordu.

1963-64 yıllarında harp okulu talebesi olarak askeri eğitim için kampta bulunuyordum. Gençliğimin erdeminde sıcak kanlılığımızla olayları değerlendirmeye çalışıyorduk.

Cengiz Topel'in şehit düştüğü zaman ben olayları daha yeni anlamaya başlamıştım. Sonunun ne olacağını merak ediyorduk. Bu meraktan mı yoksa içimizdeki acıdan mıdır? bilinmez biz de gitmek istedik, tüm duygu ve düşüncelerimizle orda olmak istiyorduk.

1966 yılında orduda teğmen olarak göreve başlayacaktım. 1966 yılında teğmen olarak orduya göreve başladım. Birliğim tek komando tb'nun kh. bl.nün tk. 1 idi. Kura çekildi ve ben Taşucu'na düştüm. Oraya gittiğimde taburumu bulamadım, tesadüfen tabur komutanımın makam aracına rastladım ve taburuma kavuştum. Burada göreve başladığımda savaş heyecanını içinde duyan ender insanlardan biriydim. Bu heyecan benim tüm askerlik yaşamıma ve tüm hayatıma yön veren ve hayatım boyunca damgasını

taşıyacağım izler bırakmıştır. Kendimi diğer askerlerden şanslı buluyordum çünkü Türkiye'nin tek komando taburuna tayin olmuşum ve kendimle gurur duyuyordum. Komuta heyeti, seçme sorumluluğunun bilincinde, erat seçmede kendine güveni tamdı. Eratlar efeler ruhlu, fikren ve bedenen sağlam ve her şeyden önemlisi de hepsi vatan için can vermeye hazırdı. Zaten hepsi de bunun için eğitiliyordu. Böyle bir birlikte görev aldığım içim gurur duymaktan başka yapabileceğim bir şey yoktu. Tüm bunlara rağmen buraya gelirken birtakım çelişkiler içindeydim aklımda bir takım sorular vardı acaba uyum sağlayabilecek miyim? ya da onlar beni kabullenecekler mi? gibi sorular fakat inatçı kişiliğim ve sporculara özgü uyum sağlama yeteneğimle çok kolay uyum sağlamayı başardım. Birliğim çok güçlü bir eğitim almıştı eğitmenler görevlerini tam anlamıyla her yönden yerine getiriyordu.

Askerliğim süresince burdaki komutanlarımla her zaman iftihar ettim çünkü onlar her zaman bana iyiyi ve doğruyu gösterdiler benim bugün iyi bir insan olmamın temellerini onlar atmışlardır.

Oradaki eğitimimiz ise çok zorlu ve çetindi eğitime her gün erkenden başlıyor geceleri bitiriyorduk fakat vatan için savaşma aşkı bizi bütün yorgunluklardan uzak tutuyordu çalıştıkça kendimizle gurur duyuyorduk. Bu eğitim devam ederken bir kaç gün sonra Yozgat gemisine bindirme ve yüklemelere başlamıştık geminin yüklemesi beni hiç üzmemişti çünkü bunun bir savaş için olduğunu anlayamamıştım daha olayları değerlendiremiyordum. Yunanistan'la yumuşama sağlandıktan sonra da Yzb. Topel-66 amfibi çıkarma harekatı iare edildi. Bu harekatla deneyim kazandım ve artık olayları daha

iyi alıyordum, değerlendirme g¼c¼m daha çok artırmıştı bu hareketla her şeyi daha iyi değerlendirmeye ve başka açıdan bakmaya başladım.

1977 de Mersin-Davultepe'de eğitim g¼rmemden dolayı Kıbrıs hareketını daha iyi değerlendirebiliyorum. Mersin'de g¼revdeyken d¼řman hava taarruzlarına karşı g¼nd¼zleri adırlarımızı s¼k¼yor ve gizliyorduk. Kamuflajı da tamamladıktan sonra eğitime başlıyorduk. B¼t¼n bunlar benim askeri tecr¼bemin artmasını sağlamıştır.

Yine şilebe binecektik şilepten halat aę atılmıştı bunlarla şilebe tırmanacaktık şilebin y¼kleniři ¼ kat halinde idi birinci kat cephane ikinci kat araçlar en ¼stte de askerler y¼kl¼yd¼ çıkarma araçları azdı her şilebe iki çıkarma aracı d¼ř¼yordu. Kıyıya taarruz safhasında birinci çıkarma aracı daire çiziyor ikincisi y¼klemeye başlayınca da asker dolu birinci araç daire çizerek ikinci aracı bekliyordu. Bu esnada kusmadan ayakta duran asker hemen hemen yoktu; kıyıya çıktıklarında hepsi perişan durumdaydılar. İşte 1967 deki çıkarma durumumuz buydu.

Hava indirme g¼c¼m¼z de bundan daha iyi değildi koskoca komando tugayından sadece bir taburu C-47 uçaklarıyla parař¼tle kademeli indirirken diğer tabur da u-h 1 helikopterleriyle b¼l¼k b¼l¼k kademeli olarak taşıyacaktı. Diğer hava indirme birlikleri çıkarma gemileriyle harekata iştirak edecekti.

İşte bu çıkarma ve indirme hareketları komuta heyeti ve siyasilerimize anlatıldıktan sonra Kıbrıs'a yapılacak m¼dahale ciddiye alındı ve "kendi gemini kendin yap" sloganı yerleşti bu slogandan sonra ilk toplanan paralarla çıkarma gemisi yapıldı "kendi uçağını kendin bul" sloganı ile de uçaklar alındı.

1966'da tek olan komando taburu 1974 de iki tugay halinde büyütülmüştü biri hv. ing. diğeri komando tugayı şekline getirilmişti hv. ing. paraşütle kom. tug. da helikopterlerle harekate iştirak edeceklerdi. Yani müşterek hava ing. harekatı bir anda bölgede iki tugay kuvvetine ulaşacaktı. Çıkarma gemisi, helikopter ve uçak miktarları ancak 1974'de Kıbrıs harekatı için yeterli seviyeye ulaşmıştı.

Deniz ve hava harekatı artık yapılabilirdi. Bu harekat 74'ten önce yapılsaydı bir çok yönden zayıf kalacaktı çıkarma da uzun süreli olacaktı tabii ki bu durumda risk faktörü de fazla olacaktı. Bir şilebe bir anda bin mermi isabet ettiğini düşünürsek bunun ne kadar büyük bir felaket olacağı hakkında da bir fikir edinmiş oluruz. Kıbrıs harekatında verilen toplam zaiyat bir anda verilmiş olurdu işte bütün bu sebepler bir araya geldiğinde Kıbrıs harekatı için en uygun zamanın 1974 olduğunu anlamak zor olmaz.

1967 yılında Mersin Davul tepeye çıkarma için intikal ettik 45-50 gün kışın ortasında çıkarma heyecanı yaşadım yılbaşını burada geçirdik. O soğukta içimizi ısıtan tek şey vatan aşkıydı. Yine olmadı İskenderun'a yzb. Topel amfibi çıkarma harekatını iare ettik ve kışlarımızı döndük.

1968 yılında Ankara Bahçeli Evlerde tekrar hava ing. harekatı için hazırlandık. Kışın en şiddetli soğukunda muharebe için teşkilatlandık fakat biz bütün bunlara rağmen eğitimimizi tüm şiddetiyle devam ettirdik. Hava o kadar soğuktu ki makinalı tüfekler ellerimize yapışıyordu fakat yine olmadı ve Kıbrıs'a gelemedik

1969 da Şark'a gittik şark dönüşü 1972 eylülünde K. T. K. A'ına değiştirme birliği ile Kıbrıs'a ayak bastım 1973 yılında anavatana döndüm

1972 yılı Eylül sonunda adaya ayak bastığımda düşlerimdeki adayı gördüğümü söyleyemem. İlk olarak Magosa limanına ayak bastım. Sabaha kadar uyumamıştık geceleyin her birimiz yürüyen cephaneler halindeydik heyecanlıydık. Buraya çok güzel şeyler yapmak için gelmiştik. Adaya geldiğimizde bizi Türk bayraklarıyla karşılayan halkın coşkusu ve sevinci bizde çok güzel duyguların uyanmasına sebep olmuştu fakat bu güzel duygular yerini Rumların oyalamalarıyla yerini öfke ve kine bırakmıştı. Tüm bunlara rağmen Türk toplumunun sıcak sevgisini etrafımızda hissedebiliyorduk. Mesarya ovasına doğru yola çıktığımızda bu duygular da içimizde, kalplerimizde hala bizimle birlikte yola çıkmıştı. Mesarya ovasında ilerledikçe hiç de yeşil bir adaya gelmediğimiz düşüncesi daha da kesinleşmeye başlamıştı kafamda çünkü ovada ilerledikçe step bir iklim, sıcak ve sarı topraklar, fazla sık olmayan ağaçlıklar Anadolu'nun güney doğu bölgesindeki gibi çıplakmışçasına göze çarpan evler de bizi izliyordu. Yeşil adayı göremiyordum bir türlü...

İşte bu bekleyişler içinde günler geçerken ben de yavaş yavaş adayı ve adalıyı tanımaya başladım. Burada ilk göze çarpan ayrılmış iki toplumun olmasıydı Türk toplumu mukavemet hareketi nedeniyle eşkıya muamelesi görmekteydi ve bunun yanında ekonomik durumu da giderek kötüleşiyordu ve giderek muhtaç duruma düşüyordu.

Evet bir direniş başlatılmıştı bu direnişin 9 yıldır devam etmesinden dolayı da ne yazık ki Türk toplumu bir çok özelliğini kaybediyordu bunlar arasında Anadolu Türk özellikleri de vardı. Ama asla Türklük asaletini ve gururunu millet özlemlerini yitirmemişlerdi. Bundan dolayı papaz efendi göçü kolaylaştırmış toprakların değerinin üzerinde Rumlaştırmak için elinden geleni yapmıştır. Bu çabaları sonucunda ve daha başka etkenler sonucunda Türk toplumu yavaş yavaş erime sürecine girmişti.

Bu iki ayrılmış toplumun özellikleri açıkça ortaya çıkmaktaydı aynı adayı paylaşan bu insanlar ne yazık ki aynı duyguları ve aynı özellikleri paylaşmıyordu.

Bu iki ayrı kültürün ayrı toplulukları her yerde faklarını ortaya koymaktaydı Örneğin bu insanlar denize gittiğinde çıplak dahi olsa aralarındaki fark kolayca anlaşılmaktaydı. Bir tarafta güneş şemsiyesi buzlukları, portatif masaları, müzik setleri, rengârenk mayoları, havluları, plaj terlikleri, güneş güzlükleriyle iyi beslenmenin bir ürünü olan atletik vucutlarıyla bu vucutları sergilemekten utanmayan Rumlar. Diğer tarafta benzen bir çadırla güneşten korunmaya çalışan altlarında naylondan bir kum şiltesi, ayaklarında takunyalar ve dengesiz beslenmenin ürünü olan hantal ve yağlı vucutlarıyla Türkler. İşte bu basit örnek bile iki toplum arasındaki farkları ortaya koyan en büyük kanıttır.

Tüm bunların yanında Türk toplumu özelliklerini kaybetmenin dışında giderek ekonomisini de Rumların eline bırakmıştı Türk toplumunda tk. komutanlığı yapan subaylar ayda 15 İngiliz lirası alıyorlardı bu para yetmediği için zaten 24 saat çalışıp 24 saat izni olan subaylar o boş 24 saatlerini de Rumların inşaatlarında veya başka işlerinde onun bunun ameleliğini yaparak geçiriyorlar ve geçinmeye çalışıyorlardı. O zamanda Türklerde fazla zengin insan yoktu zengin olanlar bir elin parmaklarını geçmeyecek kadardı bu gibi insanlar da geçimlerini Türkiyeden para transferi yaparak sağlıyorlardı bu sayade bu insanlar hala daha rahat bir şekilde yaşamaktadır.

İşte bu toplumun giderek artan sıkıntıları, ve papazın Türkü adadan uzaklaştırma politikasındaki başarısı toplumu yavaş yavaş eritiyordu.

Ben 1973 Kasımında Hv. İnd. tugayında göreve başladığım zaman personelimi toplayarak şu konuşmayı yaptım"Arkadaşlar ben Kıbrıs'tan geliyorum. Bu tugayın görevi

Hv. Ind. dir. Bu tugay Kıbrıs için hazırlanmıştır Kıbrıs ta bazı olaylar gebedir bu yıl içinde değilse bir iki yıl içinde mutlaka çatışma olacaktır ve biz bu çatışmada canımız pahasına da olsa savaşağız. Eğer böyle bir olay çıkarsa biz kendimizi 24 saat içinde ateşin içinde bulacağız. İşte bu yüzden eğitimimizi oraya gideceğimizi düşünerek yapmalıyız. Bu ihtimal her zaman vardır. Her zaman bunu düşünerek yorulacağız, ter dökacağız. Aksi taktirde oraya gittiğimiz zaman çok kan kaybederiz sb., asb. ve askerlerimizi bu bilinçle ve bu ciddiyetle eğitmeliyiz. Bu çatışma mutlaka olacaktır çünkü olmazsa Kıbrıs'taki Türk varlığı yok alacaktır. Orasını asla Rumlara bırakmayacağız bu tarihte de hükümdür orası hiç bir zaman Rum'un olmamıştır ve olmayacaktır biz buna izin vermeyeceğiz. Eğitiminizde başarılar dilerim"dedim.

Kısa bir süre sonra da düşüncelerimde yanılmadığım ortaya çıktı ben bu konuşmayı yaptıktan yaklaşık 8 ay gibi bir zamandan sonra darbe oldu ve bizim de mücadele hakkımız doğdu. Niko Samson işimizi kolaylaştırmış bizi papazın sinsi politikalarından kurtarmıştı ona ne kadar teşekkür etsek azdır.. .. Sağolasın Niko Samson.

Bu olanlardan sonra Kıbrıs barış hareketini istediğimi biliyordum ama eskisi kadar inancım var mıydı bilmiyordum. Çünkü askerlik hayatım hep çıkarma provalarıyla geçmişti ve Kıbrıs'ta gerçekten askeri bir darbe yapılacağı konusunda inancım azdı.

1972 yılında Kıbrıs'a geldiğim zaman Özker Yaşın'ın "Mücahitler" adlı bir kitabını okumuştum. Yazar bu kitabında olayları ve Türkiye'nin bekleme sebeplerini çok güzel dile getirmişti. Rum TV ve radyosunun "bekledim de gelmedin" şarkısını diline dolayarak dalga geçmesini, Anadolu politikasını ve kendi toplumumuzu da ince bir üslupla çok güzel eleştiriyor ve iğneliyordu.

Bu kitabı okuduktan sonra ufukum daha da genişledi ve olaylara başka bir açıdan bakmaya başladım zaten benim de bildiğim ve içinde olduğum olayları yazarın gözüyle daha net görmeyi başarmıştım. Bu olaydan sonra politikacılara karşı kin ve şüphe duymaya başladım. Onların adaya gitmeyeceğine, barışı masa başındaki antlaşmalarla çözmeye çalışacaklarını düşünüyordum. Fakat onlar adalıyı bilmiyor tanımıyor onların çektikleri acıları görmüyorlardı. Bunları yapacaklarını düşündükçe kahroluyordum. İşte bu yüzden darbe olduğu zaman kendimi korkmaktan alamadım neler oluyordu? yoksa Kıbrıs gidiyor muydu ?

Ben ne düşünüyorsan düşüneyim yine emir verilmişti. Başka amaçla harb hazırlıkları, bindirme indirme çalışmaları başlamıştı. Ben sakindim ama bir taraftan da acaba Kıbrıs Türkü yine Rumun aşağılayıcı şarkılarını dinlemek zorunda mı kalacak acaba diye düşünüyordum.

İki gün önce durum açıklandı adaya gidilecekti. Emirler kesindi. Yeni verilen G-3 tüfekleriyle yapılan atış çalışmaları kısa bir süre sonra tamamlanmış, bindirme yükleme çalışmaları da nerede işe hazır. Harekattan 24 saat önce tecrit harekatı başlatıldı. Gece iki tabur hava alanında kalacak ve bindirme yapacaktı sabah alaca karanlıkla birlikte harekat başlayacaktı. Herşey hazır.

19 temmuz akşamı bizi evlere vedaya gönderdiler bu hepimiz için zor bir duyguydu. Ailelerimize veda ettikten sonra gece yarısı saat 24:00'te evlerden toplanmaya başladık, kışlaya geldik, sabah çorbasını erlerimize subay ve asb.larımıza içirdik bölgeye tayin edilen araçlara hava alanına gitmek üzere bindirme yaptık. Saat 4. 00 de Kayseri-Erkilet Askeri Hava Alanına hareket edildi.. . Hala daha içimizdeki şüphe bizi yiyip bitiriyordu. herşey

tamam mıydı?bu soruyu kafamdan bir türlü atamıyordum. Kıbrıs'a bir atlasak ah!bir atlasak herşey bitecek.. herşey bitecek işte buna inanıyordum. Bu duygularla araçlarla alaca karanlıkta hava alanına doğru ilerlemeye başladık. Dağ eteklerinden, ovalardan geçiyorduk. Ortalık henüz karanlıktı ova daha aydınlanmamıştı. Gök henüz aydınlanmaya başlamıştı ki...

Aman Allahım duyduklarına inanamıyordum duyduğum bizim yükleme yapan uçaklarımızdı onlar yarı aydınlanmış gökte adeta bir kuş gibi havalanmışlardı hepsi ama hepsi havada idi ve rotaları Kıbrıs'tı...

Evet gökte sayamadığım kadar uçak hepsi güneşin daha yeni yaymaya başladığı ışıklarıyla kıpkızıl tıpkı bayrak gibi !ve ezan okunuyor sanki onları kutsarmışçasına onlara yolunuz açık olsun dermişçesine. Bu güzel sahneyi gururla bir an seyrettim ve dinledim, şöföre uzandım ve onu anlından öptüm ona "tamadır aslanım tamam artık bu iş bitmiştir, bu işin dönüşü yok, gazamız mübarek olsun "dedim. Ben bile kendime inanamıyordum arkama yaslandım yüzümde bir ıslaklık vardı... ağlıyordum.

Bölüklerimizin mevcudu 185-190 civarında idi % 85'lik kadromuzla iyi durumdaydık erlerimizin 73/2 tertiplerini yeni terhis etmiştik 74/1 tertipleri de yeni gelmişti. Paraşüt eğitimlerini yeni bitirmiş eğitim atlayışı dahi yapmışlardı. G-1 silahlarını geri vermiş yerine G-3 silahlarımızı almıştık yani eğitimde 1/3 zaafiyet vardı. Atlayışta da öyle... Paraşütte de...

Paraşüt ve uçak sayımız sınırlı idi. Herkes ayrılan paraşütlerle son defa görev için hazırlandığı halde bölüğe verilen atlayış yapacak er sayısı 112 idi. Bu mevcudun yüzde ellisi demektir ancak bu kadar yükleme yapılabilirdi uçaklara. Hava alanına geldikten

sonra tek düşüncemiz uçakların nasıl bir durumda geriye döneceği idi. Kulağımız gelecek haberlerde gözümüz gökte idi.

Çok geçmeden atlayışlarımızın salimen yapıldığı ve uçaklarımızın da herhangi bir kayıp olmadan geri döndüğünü haber aldık. Bu haberle birlikte tıpkı uçaklarımız gibi biz de havada uçuyorduk. Şükürler olsun Tanrım sana.. .. Korktuğumuz olmamıştı. Biraz sonra da uçaklar havada göründü ve hepsi tamamdı haber doğru idi. Bu ne büyük bir mutluluktan Allahım!! Hepimiz önceden hazırlanan yükleme planına göre uçaklara bu mutluluk ve sevinçle bindik. Uçağın içinde adeta bir bayram havası vardı. Sblardan birinin annesinin yaptığı kekleri yiyerek şarkılarla türkülerle uçuyorduk, sanki savaşa değil de adeta bir düğüne gidiyor gibiydik bu bizim için büyük bir şerefti.

Bütün düşüncemiz sağlık içerisinde yere inmek ve komutayı ele alabilmektir.. .. Gerisi kolaydı, bu düşünceler devamlı içimizden geçerken yine de gururluyduk ve moralimiz çok iyiydi. Düşman kuvvetlerinden bir uçak acaba bizim uçak kolumuza taarruz edebilir mi diye de düşünmeden edemiyorduk. Daha bunun gibi bin tane soru geçiyordu uçaklar arıza yapabilir mi? Atlayış bölgesine ulaşırken düşman uçaksavarları bizi ne kadar taciz edebilir? Paraşütlerden açılmayan ya da hatalı çalışma yapan olabilir mi? ve bunun gibi bir çok soru geçiyordu aklımızdan.

Ama bunların hiç biri olmadı birtakım aksilikler dışında ;bu aksiliklerin birincisi;ikaz işareti verildi kaplar açıldı atlayış için hepimiz hazırlandık kapı yükleri kapıya getirilmişti son anda uçaklar ani ve sert dönüşe geçtiler çünkü rotaları yanlıştı. Yerde yakılan ikaz sislerini görüp rotayı değiştirdiler kapı yüklerini zor tutmuştuk.

Bu aksilikten sonra atlayış başladı herkes sanki bayram törenine gider gibiydi. Uçakta kimse kalmamış atlayış zamanında tamamlanmıştı. İlk defada atlamış olsaydık eğer tam düşman bölgenin içinde olacaktık ve hiç birimiz burada olamayacaktık büyük bir ihtimalle. Atlayış bölgesi Kalpuzan Çiftliği güneyi idi Dağyolu (Fota) ile Gönyeli arası araziye indiğimizde rüzgar bizi dağıttı. Her taraf yanıyordu. Duman vardı. Arazi parçalı arazi idi küçük tepelikler çukurlarla kaplı alanda bölüğü toplamak çok güç oldu bölük işaret sisi ve takımların renkli sisleri toplanmada görülmedi. Gecikme % 70 toplanma ile ilk toplanma bölgesine (Kalpuzan) çiftliğine gidildi.

20 temmuz öğlesi araba ve traktörlerle boğaza intikal edildi toplanma bölgesi işgal edildi ve hedef yeniden değerlendirildi Kayseri de 3 P. Tb. hedefi belirlemişti Delik Tepe ara hedef Rum Bozdağı idi taarruz kademesinde iki paraşüt bölüğü bulunacaktı manevra sahası normalde 1 P. bl. için de dardı. Arazi keşfi yapılmadan harita keşfi ile taarruz yapılacaktı 2. paraşüt bl. muharebe için yeniden teşkilatlandırıldı 1. tk. 1. bl den tk k. p. kd. ütg. İsmet Akpınar 2. tk. komutanı 2. bl. den tk. k. nı tgm. Cengiz Sünerim 3. p. tk. bl tk. k. tgm. Vural Halit Günozt Slh. 2. P Bl. Tk. K. nı Fevzi Türksöy idi. Bl. K. nı ben idim bana taarruz emri yazılı olarak Boğazda verildi saat 17:00 sıralarında Tb. KP. Yb. Turan Erdem tugay Kh. Kurmay Bnb. Cumhuriyet Evcil, hatırladığım kadarıyla bir de ben keşiften döndük. Yorgun ve uykusuz olduğumuzdan araçla gitmek istedik gecikince yaya hareket edildi. Saat 1:00 dolaylarında hedefe varıldı yorgunduk uykusuzduk Tb. komutanına alaca karanlıkta taarruz edelim teklifinde bulundum diğer bl. k. ları da aynı görüşte olunca teklif kabul edildi taarruz kademesinde benim bölüğüm olduğundan çepe çevre tertiplenme ile toplu olarak bulunmam gerektiğini teklif ettim tb. k. lığımız tarafından uygun bulunmadı ve

takımlarıma cephe dağıttım sadece slh. tk. dan havan kısmı vardı. Komuta edebileceğim tertiplenmemi ve dağılmamı tamamladım. Dinlenmek için mücahit yatakhanesinde bir sb. arkadaşım ile uykuya dalmıştık ki havan mermileri ile uyandık baskına uğramıştık ama bu bir baskın değil gece taarruzuydu.

Düşmanın hazırlık ateşlerine bizim askerlerimiz de panik içinde karşılık verdiler. Tb. k. ile ateşi kesmemiz çok zor oldu. Tb. k. bana derhal taarruz etmemi emretti bunu yapmam olanaksızdı Tlz..ler çalışmıyordu birliğim de dağılmıştı orada havanlarım vardı. Onlara taarruz edemeyeceğimi ama bir tıkanma görevi yapabileceğimi bildirdim tam bu sırada Tgm. Cengiz Süner'in yaralanmış olduğunu gördüm, yanımıza getirilmişti. Yaralanmasından dolayı hafif şokta idi. Teselli ederek boğaza gönderdik. Biz de tıkanma mevzisine hareket ettik Türk Bozdağının güney yamaçlarına havanlarımızla mevzilendik. Çam ağacı ve çalıların bulunduğu daha geniş gizleme sağlayan en uç ve kuzeyde bulunan havan mevzisinde ben ve tk. k. ütg. Fevzi Türksöy bulunuyordu. Saat 15:00 -15:30 sıralarında Rumca konuşmalar duydum birkaç adım attığımda Rumların sızma içerisinde bulunduğunu gördüm bizim kuzeyimizden gerilerimize kadar sarkmışlardı gerilerdim mangaya ve üstegmen Fevzi Türksöy beni takip etmelerini işaret ettim kısaca alçak sesle durumu izah ettim kendileri de sesleri duydular 50 m kadar güneye indik mevzilendik. Rumlara yan ateşe ve havan ateşine başladık yan ateşi ve cephedeki toplanmış Rumları durdurduk. Alaca karanlık başlangıcıyla birlikte geri çekildiler.

21 Temmuz sabahı tbk. k nı ile irtibat kurduk durum değerlendirildi rapor çıktı bl.ler toplanmaya başladı. Tabur komutanı ile toplantı yapıldı Rum Bozdağına taarruz yapıldı tabur komutanı tarafından emirler verildi taarruz kademesinde ikinci bl. soldan manevra 3.

bl. başlangıçta cepheden ateşle tespit yapılacak bl. de ihtiyatta kalacaktı. Taarruzdan önce uçaklar da hedefe "napalm"atacak hedefi mevzilerinden oynatacaktı. bekledik uzaklar geldi hedefi vuramadı hemen gerideki Delik tepede bulunan uçaksavarların yeri tespit edileceğinden hedefe yeterli etkiyi sağlayamamıştı saat 3:00 sıralarında ikinci paraşüt bölüğü olarak iki grup da taarruza başladı birinci gurupta ben ikinci gurupta İsmet Akpınar olduğunu gördüm ben yardan sarkarak Rum Bozdağı'nın yan ve gerisine manevra yaptım. Bir anda mevzilerin içerisinde buldum kendimi iki erim de benimle manevra yapıyordu. Hedefe geriden girdiğimden dolayı kimse görmemişti bir iki mevzi boşalttım diğer mevzidekiler bizi görünce geriden saldırdıklarını bangırmış olacaklar ki hepsi panik içinde mevzileri boşaltarak kaçtılar. Bizimkilerin tüm atışları devam ediyordu Rum bayrağı indirildi ve kırmızı tanıtma bezi direğe çekilince gözetleme yerinden tb. k. nı ateşi kestirdi diğer birliklerle tepede birleşildi.

O gün Delik Tepe'den ateşler devam ediyordu Rumların havanları ele geçirildiğinden kendi silahları ile tepeye dönmeye başladılar keşif birlikleri gönderildi akşam geç saatlerde keşif birlikleri biri hariç geri döndü tgm. Vural Halit Günöz ve beraberinde bulunan beş kişilik tim dönmedi sabahleyin henüz birlikleri tertipliyordum ki Delik Tepe istikametinden bir kol geliyordu Türk veya Rum olduğu belli değildi derhal sağdan soldan manevra timleri gönderildi gelenlerin Türk mü Rum mu oldukları görüldü beş kişilik Türk erleri altı kişilik Rum birliğini esir almış getiriyorlardı Türk askerini sorgulandığında olayı şöyle anlatır. Teğmen Vural keşifte Delik Tepenin gerisindeki Stavros sırtlarına kadar ilerlemiş gece geri donem esnasında Rum mevzilerini gerisinde kaldıklarını görmüş ve askerlerine bizim



olduğumuz yönü göstererek ikişer kişilik guruplar halinde dost hatlara sızmayı emretmiş, ben de kendim sızacağım demiş ve kendisi sızmaya başladığından erler sızmamış ve toplu olarak bölgede kalıp sabah alaca karanlıkta sızmaya karar vermişlerdi. Erler sabahleyin sızarken Delik Tepenin zirvesinde Rumların olduğunu görmemişler sessizce yaklaşmışlar ve de tepede bulunan Rum uçaksavar personelini esir almışlar gelenler bu kahraman erlerin ve esirleri idi böylece de Delik Tepe de boşaltılmış oluyordu 22 Temmuz 1974 den sonra tertiplenme bittiğinde üst teğmen Sencar Zekayi ye takımı ile Delik Tepe'nin emniyete alınmasını emrettim. Sencar Delik Tepe'nin batısında 15 kişilik Rum birliğiyle karşılaşmış ve onların tamamını imha etmişti. Bir müddet sonra haberci ile bu haber ve tepenin emniyete alındığı müjdesi geldi. Böylece çepe çevre emniyete alındı bölge keşfi yapılarak yerleşme tamamlandı.

Öğleden sonra teğmen komutanı geldi ve "siyari de 230nm pa. nin tanklarla takviyeli 1. p. tp. ile birleşmeyi "emretti tp. k. ının yaanında yzb. Tuncet Güngör bulunuyordu. Bana j. kom. bölüğünün de takviye olarak verildiği bildirildi jandarma birliği iki kumanda tk. dan oluşuyordu bölük komutanı jan. ustg. Veysel Gani idi tabur komutanı"Tuncer sen de Orhanlarla beraber git dedi"tam bu sırada ilk defa bir eşek üzerinde 4 bidon su ile bulunduğun hatta kadar geldi tabur komutanımıza su ikmali yapıldıktan sonra hareket edeceğimi bildirdim"haberciler yanında mı?"diye sordu. "evet "dedim. "o halde üsteğmen Gani'nin birlikleriyle hareket et bölgeye gidince ilerde takımların gelmesini istediğin yere haberciler getirir vakit kaybetmeyelim"dedi. Ben üsteğmen Gani ve yzb. t. Güngör taktik intikal tertibiyle

hareket ettik. Tepeler arası yanık konvoy mevzisine yaklaşıncı iki Rum gözetleyicisi ile karşılaştık. Onları imha ettik ateş muharebesi kısa sürdü aşağılara doğru yaklaşmıştık ki uçaksavar ateşi ile karşılaştık"tam siper kimse ateşe karşılık vermesin emrini verdim ateş üç dört aralıklı darbeden sonra kesildi daha sonra habercilere takımların yerlerini gösterdiğimden onlar da bu sırada geldiler tk. k.larına yerleşme bölgesini gösterdin ben de tepeye çıkarak birleşme için planlar yama gereğini duydum. Tepe de yine yzb. Güngör üst Gani ve ben beraberdik. Kısa durum muhakemesi yaptık bu durum muhakemesinde birleşme yapılacak. tb.la irtibatımız yoktu koordinasyon yapılamamıştı onalar tanklarla birleşme noktasına bizden önce gelmişlerse de bizim dağdan indiğimizi görüp Rum zannederlerse tanklarla bizi perişan ederler kararına vardık ve tb.la irtibat kurulmasını kararlaştırdık irtibatı kim sağlayacaktı ben ve Veysel komutan bl. kom. idim. Diğerleri de tk. k yzb. t. Güngör'ün müsait olduğu görüldü ve jandarma çavuşu j eri ile birlikte irtibat için ayrıldı.

Ben dürbünü aldım, arazi gözetlemesini yapıyordum ki ilerki sivri tepe eteklerinde araba hareketleri gördüm dürbünü Versel'e verdim o da hedefi gördü hedef topçu idi mevzimi değiştirme hazırlıklarında idi. Hedefi inceleme safhasında iki konvoy daha karıldı Bellapais istikametinden biri Sizretepedeki patikadan tertiplenmeleri sürerken ben de tk. k.larını topladım hedefi incelettim;arazi görünüyordu. Buradan taarruz emrini verdim. Taarruz planına göre; j. bl. esas görev olan birleşmeye giderek bölüğüm ise iki tk. kuzey kanattan düşmanın yanına vururken 1 tk. da İncirili Kaya T. sırtlarında tıkama yapacak ve ateşle manevrayı destekleyecekti. Emrini vermiştim ki tabur komutanından bir haberci geldi

bir dosya kâğıdının yarısına bana verdiği sözlü birleşme emrini yazılı olarak göndermişti kâğıdın yazsını aldım yarısına da mesaj yazarak gönderdim. Kısaca"durumun değiştiğini, ilerleme istikametinde yeni bir hedef çıktığını tahmini kuvvetinin 1 topçu tb. olduğunu taarruz emri verildiğini, hedef oradan kalktıktan sonra birleşme bölgesine gideceğimi bildirdim ve de ağır silahların destek için bölgeye gönderilmesini teklif ettim yapılan plana göre hrk. başladı. Önce j. bölüğü birleşme istikametinde hareket etti sonra bölümüm manevra için açılarak ilerlemeye başladı tam bu sırada yzb. Tuncer Güngör'den bir mesaj aldım"irtibat kurulduğunu ve kısaca birleşmenin nasıl yapılacağını izah ediyordu hareket başlamıştı ve başka hareket tarzı"da olmazdı hedefe ilerleme esnasında yzb.ım ile karşılaştım bana kızarak"ben sana mesaj gönderdim almadın mı?" dedi. Ben de aldığımı, durumu değiştirdiğini yeni hedef çıktığını yakın olduğunu, ama birleşmenin de jbl. ü vasıtasıyla yapılacağını, hareketinin başladığını bildirdim.

Keşif için ilerlememiz esnasında biz hedefe göre çukurda kaldığımızdan tb. k. lığımızın gönderdiği uçak savar tk. k. Atgm Tamer bizi ikaz ediyor ve tk. ma hep bir ağızdan bağııyordu"önünüzdedirler"hedefin motorlu kol haline geldiğini konvoyun önümüzde olduğunu gördüm bu arada onlar da bizi gördü. Konvoy komutanı öndeydi arkasında taret yüklü silahlı araç vardı bizi fark ettiklerinden k. durdu taret yüklü araç öne geçerek ateşe başladı. Biz mevzilendik ve ateş açtık. Taret darbesini bitirmeden vuruldu silah sustu. Bu arada Law nişancısı aracı vurdu ve araç yanmaya, patlamaya başladı. Yol önden kapanmıştı manevra imkanını da vermiyordu. Konvoy hareketsiz hedef alarak önümüzdeydi. Ateş muhaberesi 14:00 -14:30 sıralarında başlamıştı. Rumlar panik

içerisinde araçları terk ettiler, yol boyu araç idi. Konvoyda uçaksavar toplar, taretler ve çeşitli toplar vardı. Sayısını bilmediğim kadar araç, personel ve cephane yüklü idi.

5. cephane dolu araç da yanmıştı muharebe 5 saate kadar sürdü yanan araçlardan çıkan mermi parçaları ısıklık çalarak dağılıyordu, manevrayı zorlaştırıyordu konvoyun 2/3 ünü tam kontrole almıştık tüm Rumlar da araziye yayılmıştı çekilme imkanları olmadığı gibi kımıldama halinde de hareket eden otlar nedeniyle mevzisine onlarca tüfek ateş ediyordu arabaların düşman mevzileri tarafına geçtiğinde artık güçleri kalmamıştı teslim çağrımıza uymalar başladı, ateş edildiğini gören ayağa kalktı elleri havada silahsız bulunduğumuz yere gelip teslim oldular ayakkabı bağları ile elleri bağlandı, bir erle kol oluşturularak kontrole alındı. Ben k. blk. nı olduğumdan bölüğü sevk ve idare ediyordum yzb. Tuncer Güngör ile çıktığımız tepe idi. Ben manevra elemanları ile ileriye giderken o ateş kes emri veriyordu bu arada şehit olmuş sonradan haber aldım esirler alınmış, konvoy elimizde idi. Güneş batmasına az kalmıştı konvoyun yakılmasını düşündüm çünkü"karşı taarruzla bölge ve konvoy tekrar ele geçirilebilirdi ve konvoy üsteğmen E. Dereli ve üsteğmen F. Türksöy tarafından yakıldı esirleri tb. komutanına teslim etmeyi düşündüm. Ormanlık ve dağlık bölgeleri karanlıkta geçmek pek uygun gelmedi bana aşağıdaki nizami birliklerin geri kademesindeki birlikleri teslim etmeyi düşündüm yukarı Dikomo'ya indim kimse yoktu benim mevcuduma yakın esiri vurduramazdım artık dağlara da artık eri dönemezdim boğazda komutanlığa teslim etmeye karar verdim esirleri sabah saat 03:00 da teslim ettim.

Ertesi gün boğazda kalan veya sonradan gelen erleri de bana verdiler 3 otobüs ile akşam ayrıldığımız konvoyun bulunduğu bölgenin emniyete alınması için görevlendirildim

boğazdan 3 araçla ayrıldık, birinci araçta ben vardım ve şöför aynı zamanda kılavuzumdu. İntikal uzadı, ben şöföre:"gelmiş olmamız gerekli akşamlayın biz bu kadar fazla yürümedik dediğimde " komutanım " ben bu bölgede otuz yıldır pazarcılık yaparım buraları avucumun içi gibi bilirim daha Sihari'ye gelmedik" dedi inandım. Aracı durdurup harita incilmesi yapabilirdim ilk hatamı yaptığımı sonradan anladım bu araçla Sihari'deki en ileri birliklerimize de el sallayıp Rum arazisine girdik. Vuno köyünü geçtik, boşaltılmamış yoldan Kutsoveni (Güngör Köyü) ne yaklaşırken iki Rum askeri yolsa bizi durdurdu ben de durup kapıları açmasını şöfürden istedim Rumlar bizi geri çekilen kendi birlikleri zannetmiş ve kendilerini de almamızı istediler kapı açıldı Rum askerler binerken bizi tanıdılar geri sıçrayıp biri silahına diğeri el bombasına sarıldı ben;ateş serbest emriyle" ikisi yere yıkıldı ölmüşlerdi bizim ateşlerimizle tepeden de bize tüfek ve makinalı tüfek ateşleri başladı araba içinde ve tam önlerindeydik. Boşalt tam siper emriyle 3 araba da cam ve atlayarak boşaltıldı. Manevra başladı Rumlar geri çekildi, biz kendi elimizle pusuya düşmüştük.

Manevramız tepeye ulaşınca bir de genç Rum askeri esir alındı bu arada Türk askerleri de takviye geldiler çünkü iki askerimizi takviye isteme amacıyla manevra başında irtibat için görevlendirmiştik netice:Rumlar geri çekildi Kutsoveni yolu açıldı ama biz iki şehit 12 yaralı vermiştik ben de hafif yaralanmıştım.

Sihari'ye geri döndüm araçlarla döndük, araçlar çalışmıştı mücahit şöfürlere bir şey olmamıştı yaralılar ve şehitler geri tahliye edildi araç gönderildi, öğle saatiydi Tug. k. yrd. kur. başkanı G-3 ve bnb. Cumhur Evcil beni çağırdılar ve Bufavento kalesine taarruz etmemi ve ele geçirmemi istediler ben de bölüğümün çok yorgun olduğunu başka bir

bölüğün oraya gidebileceğini bildirdim. Benim gitmem gerektiğini bildirdiler, ben hazırlıklara başladım tam bu sırada tbk. geldi kendisine durumu ilettim ve bl durumunu cephe takviyesi gerektiğini, su ve yiyecek istediğini gitmek istemediğini bildirdim"ben kendileri ile görüşürüz dedi Tug. k. yardımcısına gitti tbk. nımızı ikna etmişlerdi. Benim gitmem gerektiğini emretti, ben de altı gündür benim cephe çarpıştığımı diğer bl. ve bl. k. larının bulunduğunu bildirdim. "hayır sen gideceksin dedi"peki dedim ama bugün olmayacağını yarın gece yaklaşıp alaca karanlıkla birlikte baskınla ele geçireceğimi bildirdim uygun karşıladılar.

Muharebe için yeniden teşkilâtlandım personele yemek yedirdim. "Rum evlerinden toplanan yiyeceklerle). Arazi keşfi yaptım gece için tertiplendim geceyi Sihari (Kaynakköy) kuzeyi tepesindeki su deposu mevkiinde geçirdim gece kayda değer olay olmadı alaca karanlık başlamadan ileriye hareket emri verdim bl geniş kama düzeninde ilerlemeye başlamıştı, işaretle sert ve idare edilecektim aralara irtibat erleri konmuştu, biraz ilerlemiştik ki arkada buluna 3. tb. k. dan haberci geldi ve gerideki evlerin Rum askerlerince boşaltıldığını söyledi sayılarını sorduğumda iki veya 3 kişi olduğunu bildiri. Bölüğün hareketi görülmemiş devam ettim bir müddet sonra ikinci tb. k. dan haber geldi önce iki ile 3 kişilik Rum askeri var dedi hareket durdurdum ben keşif için öne çıktım sayıları artıyordu bl ü durdurdum acele pusu düzeni aldurdum arazi tertiplememize müsait idi onlara mesafe olarak 30-40 m mesafemiz vardı biz hakim sırtlarda idik benim ateşimle pusu ateşi açıldı o ana kadar bizi hiç fark etmemişlerdi bl. üm yayılışını çabuk ve sessiz yapmıştı. Gurur duymuştum ateş bir saate kadar devam etti altı kişi esir aldık diğerleri imha edilmişti sonradan ateş sesimize birinci p. tb. k. yb. Turgut geldi. bize"önde kendi bölümü

bulunduğunu, geri bölgesinde niçin ateş ettiğimizi sordu izah ettim ve esirleri kendisine teslim ettim.

Biz esirlerden biraz bir şeyler öğrenmeye çalıştık ama yeterli dil bilgimiz olmadığından vaz geçtik. İlerlemeye devam ederken İncili Kaya T bölgesinden tb. k. ile irtibat sağlandı. İlerlememiz devam ederken önümüzde kokorda tipi arazi içerisinde bir manastıra rastladık artık vakit iyice ilerlemişti. Bufavento kalesi'ne baskın yapılamazdı önümüzdeki manastır temizlenmeliydi, manastıra girdiğimizde burasının askeri bir üs olarak kullanıldığını gördük biraz evvel pusuya düşürdüğümüz askerler herhalde bu manastırı kullanan askerlerdi.

Tb. k. ile diğer birlik komutanları da bölgeye geldi. Bölgede tertiplenildi tabur burayı üs olarak kabul etti. Bölge emniyete alındı. Öğleden sonra tb. k. bir toplantı yaptı. Bufavento kalesine gidecek birlik oluşturuldu destek elemanına yzb. Mete erinç manevra elemanına da üsteğmen Sencar Zekai komuta edecekti manevra elemanlarını içinde tgm. Vural Halit Günöz ve j. teğmeni Halis de vardı.

Ertesi sabah önce destek elemanları daha sonrada manevra elemanları hareket ettiler. Telsizle irtibatları vardı. Destek elemanlarının yoğun ateş desteğinde alaca karanlıkta yaklaşma yapıldı. Destek ateşlerinin kısa zaman sonra manevra elemanları kaleye girdi. Anlatılanlara göre: Destek elemanlarının ateşleri başlayınca kalede bulunan 10 kadar Rum askerleri mevzilere girmişler sonradan ateşle keşif düşüncesi ile bazıları içerde toplanmışlar. Bizimkiler de ani hedefe giriş ile onları etkisiz hale getirmişler. Sonradan Rum bayrağı indirilerek Türk bayrağının. ekilişini tbk. ile gözetleme yerinden gururla izledik. Kalede mevzilendirilmiş Rum makinalı tüfeğinin namlu ağzından Türk makinalı

tüfek mermisi girmiş, kale ele geçirildikten sonra makinalı tüfek bu şekilde bulundu bizimkiler yerleştirdikten ve kaleyi emniyete aldıktan, esirleri etkisiz hale getirdikten sonra Kutsovendi'deki manastırdan tırmanan mevkiye Rum erleri bizim bayrağımızı ve askerlerimizi görünce kaçır vaziyette geri dönmüşler.

20 temmuzda başlayan doğu yönündeki hareketimiz kalenin alınmasıyla bitmiş sayılıyordu manastır, Bufavento kalesiyle çevre emniyetini alarak bir hafta daha manastırda kaldık sonradan bizi Türk Bozmağına ihtiyata aldılar. Yerlerimizi p. aly birliklerine devretmiştik. Birinci hareket bitmişti.

İKİNCİ BARIŞ HAREKATI

13 Ağustos 1974 gününe kadar Türk Bozdağında kaldık. 10 gündür dinlenmiyorduk, bu sırada bulunduğumuz bölgede de Anadolu'dan gelen yeni birliklerin intikalini izliyorduk 14 Ağustos günü sabah alaca karanlıkta ilk toplanma bölgemiz olan Kapuzan çiftliğine hareket ettik öğleye doğru toplanma bölgesine geldik tertiplendik. Öğleden sonra üzerinden aşarak taarruz emri aldık. Dağyolu köyünün batı arazisindeki dost birliklere gittik koordinasyon yapıldı planlar tamamlandı ve emir aldım öncü bl. ü olarak taburun intikalini sağlayacaktım Ayermola Şirinevler'in batısındaki Kördömen (Kılıçaslan) yolu üzerindeki köprüye kadar gidilecek buradan itibaren iki bölük taarruz kademesine açılarak tabur taarruzu düzeni alınmış olacaktı. Benim b. üm (2. prş. bl.)Ayermola Kördömen bölgesinden 3. paraşüt bölüğü (ütgm. Erol Dereli)komutasında Ayermola Karpaşa ormanları istikametinde taarruz edilecekti 3. bl. utgm. Recep Şen komutasında ihtiyata kalacaktım.

15 Ağustos sabahı önce motor intikalle dost birliklerinin bulunduğu hatta taşındık bu intikal esnasında bir Yunan uçağı görüldü motor kolu fark etmemiş olacak ki makineli tüfekle taramayı yaptı ve roketlerini tnk. tb. nun toplanma bölgesine bıraktı tnk. tb. na zayıat verdiremedi eğer bizi görse idi perişan olmuştuk, tahrip mermisi değil ama napalm bombaları bütün bir bölüğü perişan edebilirdi, çünkü uçağı görünce hepimiz araçları terketmiş ve yolun güneyinde bulunan çukur ve tepeciğe yayılmıştık, yine de toplu bir görünümümüz vardı uçak gitti biraz bekledik geri dönmeyeceğini görünce motor intikale tekrar başladık Ayermola'ya yaklaştık dost birliklerle yapılan koordinasyon buranın boş

olduğu v körünün batısındaki tepeye kadar tankların gündüz keşif yapıp gece döndüğünü öğrenmiştik.

Ayermola'ya keşif birliğı gönderdik uz ve diğeri keşif elemanlarından ve bir kaç yaşlıdan başka kimsenin bulunmadığını öğrendim, öncü tertibi ile Ayermola köyünü geçtik köprüye yaklaştığımızda uçtan bu bölgenin tuzaklı mayınlara döşenmiş olduğunu öğrendim keşif için öne çıktım doğru idi keşifte bu mayınların aydınlatma mayını olduğunu ve dost birliklerce döşendiğini öğrendik köprü kontrol edildi temizlendi ilerlemeye ve yayılmaya devam ettik köprüden sonraki arazide bize verilen bilgilere göre mayın vardı haritalarımıza da işlemişti. Tk. lar açılmış olarak ilerlerken tam bu bölgede havan ateşleri ile karşılaştık atış aralıklarından sıçradık tesadüfen zayıat vermemiştik mayınlı bölge geride kalmıştı takım komutanlarının arasındaki yoldan da tb k. nın jeep'i havan dodge'u geçti herhangi bir şey olmadı Kördömen (Kılıçaslan) yaklaştıkça havan ateşleri kesilmiş ve geri çekilmişlerdi yakın tepeler ele geçirildi.

Tepelere yaklaşırken güneyde Mermer Tepe bölgesinde yan ateşi alıyorduk ihtiyatta bulunan iki tankı ütğm. İsmet Akpınar alarak o bölgeye tayin etti epey Rum askeri bu bölgede imha edildi. Biz Kılıçaslan köyü batısına geçmek üzere güneyini dolaşırken uçaklarımız da bizi düşman zannederek bombalamaya başladı köye girmekte olan havan dodge'unu makinalı tüfikle delik deşik etti havan tk. k. tğm. Ahmet Özkoca yaralandı uçakları tabur komutanı telsizlerle zor uzaklaştırdı iki uçaktı bizi fena hırpaladı sonradan öğrendiğimize göre onlara verilen koordinatlara göre orasını bombalamaları gerekiyordu. Biz uçaklarla uğraşırken taburun cephe taşıyan araçları da yol güzergahını takip eder.

Kördömen'e yaklaşıyorduk haritalarımızda gösterilen mayın tarlasına girmişlerdi havan ve komutanın jeep'ini geçtiğini patlamayan mayınlar cephaneye yüklü reyonun geçmesiyle patlamıştı reyonun şoförüne ve araç komutanına fazla zarar vermediği halde aracın motor bölümü ve üst kapağı epey zarar görmüştü. Diğer araçlar geçmedi ertesi gün o bölge istihkam bankası tarafından temizlendi. Duyduğumuza göre istihkam birliği fazla yaralı vermişti. Sonradan incelediğimiz mayınlar personel mayını idi. Dedektörler de bulunması zordu. Patlayıcı düzen tahta bloklarla yerleşmişti. İkinci bölük olarak Kılıç Aslan'a girmedik. Mermer tepenin batısındaki tepeye yerleştik. Alaca karanlıkta 3. Bl. hariç bu bölgede yerleştik. Geceleyin bu bölgeden Gürpınar köyü kuzeyindeki platolarda bulunan düşman birliklerine baskın yapma düşüncesindeydik. Bölge yabancı, hedeflerin de nerelerde olduğu da belli değildi bu tasarımdan vazgeçerek sabahleyin taarruzla bölgenin ele geçirilmesine karar verildi. Gece bu bölge de ele geçirildi.

Sabaha karşı taarruz tertibini alarak taarruza başlandı. Alacakaranlık biterken tepeye baskın şeklinde (Allah!Allah)sesleri yayılırken, tepede bulunan Skaylamp denilen gece kulübünde emniyet içerisinde yaklaşıldı boş olduğu görülerek bölge emniyete alındı tabur k. na teknil verildi. Burada bulunan bisküvi ve içeceklerle sabah kahvaltısı yaptırıldı tabur komutanı benim bu bölgeyi bırakmamı tepe yayla mevkiini ele geçirmemi kendisini birinci bl. ve kh. ile bulunduğum yere geleceğini söyledi tepe yayla mevkiinin ele geçirilmesinden sonra Yılmazköy Serhatköy istikametinde taarruz eden komando taburunun gelişmediğinden bu bölge ele geçirildikten sonra üzerimizden aşarak Güzelyurt (Omorfo) taarruz edeceğini bildirdi.

Bölüğümle taarruza geçtim iki arazi arasında derin bir çukur vardı 100-120 m.lik bir vadi başlangıcındı yamaçlar yumuşak toprak kaygandı bizi çok yordu platoya çıktığımızda çok geniş bir düz alanla karşılaştık palatının sonuna kadar taarruzlar genişletildi. Manastırlar ve bölge kontrol altına alındı. Daha sonra tabur k. nı bölüğüme geldi bir ağacın altında durum değerlendirmesi yaptı bir zaman sonra da bnb. Zeki Doğdu'nun komuta ettiği komando tb. üzerimizden aşarak Kalkanlı istikametinde motorlu kol şeklinde ilerlediler tb. k. na iki esir alındığı haber verildi iki genç Rum askeriydi biraz sorgulandıktan sonra onları serbest bıraktık daha sonra 50-55 yaşlarında bir sivil getirildi pek konuşmadı kin doluydu komutan taburdan aldığımız ekmekten "yer misin?" diye sorduk "evet" dedi. Böldük biraz verdik ağzına aldı attı ve orada köpeğe attı çok zoruma gitti vuracaktım tb. komutanımız engel oldu geriye tahliye edildi sonradan öğrendiğimize göre bu adam mayınlar döşeyen kişiydi.

Tb. k. na bizim güney yamaçlarında toplanma fikrinde bulundum uygun karşıladılar pilotlar aşağıya indi Gültekin sırtına kadar indik haritada görülen kaynağı bulduk çeşme vardı akıyordu "dünyalar bizim oldu" ben dahil bölücün tümünün terden yara olmuştu. Burada yıkadık çorapları yıkayıp kurumasını beklerken Yılmazköy Serhatköy yoluna çıkardığım emniyet unsurları sivil bir araç içerisinde 4 kişi yakalandıklarını bildirdi aracı ve kendilerini arattıktan sonra bıraktırtım bu sıralarda kh. den iki sb. ımız geldi yzb. Ahmet Aydoğdu diğerini hatırladığıma göre bnb. Enver Anlaroğlu idi Ahmet yzb. ım Serhatköy'ün önüne geçmemin daha iyi olacağını tavsiye etti bu benim için 3 km daha ileri gitmek demekti köyü keşfettim. Birkaç yaşlıdan başka kimse yoktu köyün doğusundan dolaşarak Serhatköy'ü güneyden koruyacak şekilde tertiplendim. Köyü arattıktan sonra yaşlıları

gönderdim tertiplenme bitti. Tb. k. na tekmili verdim aynı gün yani 19 ağustos 1974 öğleden sonra keşifler başladı.

Gayretköy hemen önümde idi keşif yapıldığında orada beş altı kişilik yaşlı Rum vardı oraya da ikinci prş. bl. nün muharebe ileri karakolu olarak Türk bayrağını çekirdim. Artık Gayretköy (Avlona) de kontrolumuzdaydı o gün ve ertesi gün Finlandiyalı yzb. ing. üteg. barış gücü adına benim yeşil hattı geçtiğimi bulunduğum hattın geri çekilmem gerektiğini söyledi. Ben kabul etmedim tabii savunma hattımın dere boyu olduğunu, savunmanın burada yapılabileceğini savunma burada kurulunca da çok yakın olan meskun mahallin ileri karakol olarak tutulma zorunluluğundan söz ettim kabul etmediler protesto edeceğiz dediler ben de geri çekilmenin ancak anlaşmalar yoluyla olabileceğini bildirdim ve gittiler.

19 Ağustos 1974 günü tekrar geldiler. Onları göle yemeğinde konuk ettim Finlandiyalı yzb. bana : "olu silahların önünden geçmemiz bizim moralimizi bozuyor lütfen silahlarınızı boşaltınız" dedi ben de dolu değil, yarı dolu olduğunu ve silahların patlamasının mümkün olmadığını bildirdim. Ne demek istediğimiz kanıtlamak için silahları gösterdim onları alarak havan takımının bulunduğu yere götürdüm orada da erlerin silahlarının ateş almayacağını gösterdim.

Tam bu sırada Denya tarafından ateş muharebesi başladı alarm verdim Finlandiyalı yüzbaşıya: "Rumlar ateşi kessinler, aksi taktirde tekrar taarruzla Peristerona'ya girerim" dedim yzb bana "onlar başlatmış olmaz" dedi "sen git protesto çek dedim" "çekeceğim ama zararlı siz çıkacaksınız" dedi "neden bu kadar emin konuşuyorsun" diye ısrar edince yzb. "ben karşıdaki portakal bahçelerinden geçerek geldim, evet oradalar

fakat onların elleri silah tutacak güçte değil, hepsi tedirgin ve korku içindeler "dedi. Protesto için ben ısrar ettim bu ateşlerin nedeni için gönderdiğim keşif birliği;"3. prş. bl. den ütğm. Sencar Zekai'nin ele geçirdiğini bildirdi". Bölgenin ele geçirildiğini de tb. k. nı üst makama rapor verdi ne yazık ki daha sonra orası Rumlara tekrar(gelen emirle)geri verildi.

29 Ekimde yerimi piyade bl. ne teslim ettim ve Şirinevler (Avlona) ya geri çekildik. 25 ocak 1975'de de adadan tugayın ilk Anadolu'ya geri çekilen taburu olarak Kayseri'ye hareket ettik.

Birinci ve ikinci barış harekatı bitmişti Türkiye'ye dönerken mutlu ve gururlu idim çünkü Kıbrıs'ta artık acılı günler bitmişti.

YER ADLARININ DİZİNİ

Ali Dağı Yamacı

Ayermola

Boğaz

Balabayıs (Sivri Tepe)

Bufavento Kalesi

Dağyolu

Delik Tepe (Rum Boğazı)

Dikomo

Gönyeli

Gürpınar

Güzelyurt

Gayreteköy

İskenderun

İncirli Kayat Böl.

Kurtseven (Güngör)

Kaynak Köy

Kapuzan Çiftliği

Kordonez (Kılıçaslan)

Peristerona

Reya

Skaylamp

Serhatköy

Tepe Yayla Mevkii

Türk Bozdağı

Vuno

Yozgat

Yılmazköy

KİŞİ ADLARININ DİZİNİ

Ahmet ÖZKOCA

Ahmet AYDOĞDU

Cengiz SÜNERİN

Cumhur EVCİL

Durbuni VEYSEL

E. DERELİ

Enver ANLAROĞLU

Fevzi TÜRKSÖY

Gültekin SIRTİ

İsmet AKPINAR

Mete EBİNÇ

Niko SAMSON

Recep SENKOZ

Sencar ZEKAİ

Tuncer GÜNGÖR

Turan ERDEM

Vural Halit GÜNÖZ

Veysel GANİ

Zeki DOĞDU